

A Pécsi Ítéltábla a Németh Szilárd Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a **alperes neve** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 11.P.20.982/2010/9. számú ítélete ellen az alperes 10. sorszámú fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### **í t é l e t e t**

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - megváltoztatja, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

A felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 27.800,- (huszonhétézer-nyolcszáz) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000,- (harmincezer) forint első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, és az illetékes állami adóhatóság külön felhívására 15.000,- (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

### **I n d o k o l á s**

Az alperes az Á. jogutódja. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes üzemelteti S.-n a M. T.C.-t, ennek során a mellékhelyiségeket, a vizet tisztítja, mosogat, takarít, helyiségeket tárgyakat, kezet fertőtleníti, az ehhez szükséges úgynevezett veszélyes készítményeket vásárol, amelyek közé a háztartásokban is használt szerek mellett beszerez olyan tisztító és fertőtlenítő szereket is, amelyeket háztartásokban nem alkalmaznak. Az Á.,..... Kistérségi Intézete 2008. június 30-án közegészségügyi ellenőrzést végzett a kempingben, az ellenőrzés során hiányosságként róta fel, hogy „a veszélyes anyagok bejelentése nem történt meg, biztonsági adatlapok a helyszínen nincsenek”. A felperes vezető tisztségviselője úgy nyilatkozott, hogy a hiányokat pótolja.

A kistérségi intézet 2009. május 8-án újból ellenőrzést tartott a felperesnél. Megállapította, hogy a kempingben veszélyes anyagok is felhasználnak

takarításhoz, fertőtlenítéshez. Az ellenőrzések során a S.penészölő szer biztonsági adatlapját nem tudták a helyszínen bemutatni, ezért az intézet a 1770-2/2009. számú határozatával 100.000,- forint kémiai terhelésű bírságot szabott ki. Az Á..... Regionális Intézete, mint másodfokú közigazgatási hatóság a kistérségi intézet fenti határozatát megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította. Megállapította a másodfokú hatóság, hogy a felperes a kémiai biztonsággal kapcsolatos előírásokat megszegte azzal, hogy a felhasznált veszélyes készítmények mindegyikének biztonsági adatlapjával nem rendelkezett a felhasználás helyszínén, mivel már egyfajta veszélyes készítmény biztonsági adatlapjának hiánya jogszabályi kötelezettségszegésnek minősül. A kistérségi intézet azonban az elsőfokú eljárás során több eljárási hibát vétett, ezért kellett újból lefolytatni az eljárást.

A kistérségi intézet a felperest 2009. július 22-én ismét ellenőrizte. Ennek során megállapította, hogy az egységben felhasználnak veszélyes anyagokat, ezek bejelentése megtörtént, de egy veszélyesnek minősülő készítmény biztonsági adatlapját nem tudták bemutatni. Ezen túlmenően az ellenőrzés megállapította, hogy a takarításhoz használt veszélyes készítmények tárolása a recepcióból nyíló helyiségben történik, nem zártan, egy polcon kerültek elhelyezésre, ezeket a polcokon fenti készítményeken kívül mást, például tiszta ruhát, étolajat és szeszes italokat is tartottak. Az ellenőrzés egyéb tapasztalataira is figyelemmel az Á.....Kistérségi Intézete .....sorszámú határozatával a felperest 50.000,- forint kémiai terhelési bírság megfizetésére kötelezte. Jogorvoslat nyomán az Á...Regionális Intézete ..... számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes a jogerős közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt keresetet nyújtott be. A Bíróság .....számú, 2010. április 27-én jogerőre emelkedett ítéletével az Á...Regionális Intézetének határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az alperest részben új eljárásra utasította. Az ítélet indokolásában a bíróság hivatkozott arra, hogy az alperes a felperes első jogsértésével kapcsolatban a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XV. tv. (Kbtv.) 28. § (3) bekezdését hívta fel, e törvény hatálya azonban a felperes tevékenységére nem terjed ki.

A felperes álláspontja szerint az alperes jogelődjének kifejezett felhívása, hogy a veszélyes anyagok bejelentését tegye meg, „nem a jog alapján állt”, és ezzel a felperesnek kárt okozott. Kártérítésként a befizetett illeték és kamatai, a bejelentés és igazolás költsége, a biztonsági adatlapok beszerzésének nyomtatásának, tárolásának költsége, a felesleges biztonsági adatlapok személyizzelt megismertetése, az oktatás költsége megtérítésére (összesen 213.210,- forint vagyoni és 250.000,- forint nem vagyoni kártérítés) kérte az alperes jogelődjét kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperest 219.610,- forint kártérítés megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes keresetében a 2008. június 30-i ellenőrzéssel kapcsolatosan terjesztett elő igényt, így a Ptk. 349. § (1) bekezdésében írt jogorvoslati lehetőségeket ki sem meríthette, hiszen ott nem történt olyan alperesi intézkedés, amely olyan határozatot eredményezett volna, amelynek jogorvoslati lehetőséget igénybe lehetett egyáltalán venni. A kártérítési felelősség objektív feltételei közül az elsőfokú bíróság a jogellenes alperesi magatartást megállapította. Rögzítette, hogy ennek alapja a Bíróság ...sorszámú ítélete. A felperes az ítélet indokolása szerint nem vitásan kempinget üzemeltet, tehát vendéglátóipari tevékenységet végez. Ennek során veszélyes anyagokat tárol és felhasznál. E tevékenysége a kemping üzemeltetés velejárója, de nem főtevékenysége, a Kbtv. hatálya tehát a felperesre nem terjed ki.

Az elsőfokú bíróság a bejelentéssel az adatlapok letöltésével, kinyomtatásával összefüggésben felmerült költségeket a felperes káraként határozta meg, melyek okozati összefüggésben vannak az alperes jogelődjének jogellenes magatartásával, hiszen, ha az alperes jogelődje nem hívja fel a felperest arra, hogy biztonsági adatlapokat szerezzen be és tároljon, akkor e költségeket a felperesnek nem kellett volna viselnie. Az alperes jogelődje nem tudta kimenteni magát a felelősség alól.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes jogelődje több ellenőrzést tartott a felperes által üzemeltetett kempingben. A 2009. május 8-án és július 22-én történt ellenőrzést követő határozatokban az alperes jogelődje folyamatosan szerepeltette azt, hogy a 2008. június 30-i ellenőrzésen hiányosságokat talált. „Okszerűen az alperesi intézményen belül is el kellett terjednie annak, hogy a felperesi cégnél tartott ellenőrzéseken folyamatosan hiányosságokat fedeznek fel, bár ezen hiányosságok megállapítása nem volt okszerű.” Ezek a körülmények az elsőfokú bíróság álláspontja szerint mindenképpen sértették a felperes jó hírnevét. Ezért a Pp. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján a bíróság nem vagyoni kártérítésként a Ptk. 335. § (1) és (4) bekezdése alapján 100.000,- forintot látott olyan összegnek, amely a felperest ért nem vagyoni hátrány hozzávetőleges kiegyensúlyozására alkalmas, és ennek megfizetésére kötelezte az alperest a vagyoni károkat 119.610,- forintban határozta meg.

Az ítélet ellen az alperes jogelődje fellebbezést jelentett be. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, a felperes keresetét teljes egészében utasítsa el. Álláspontja szerint a felperes kártérítési igénye valójában nem az ellenőrzéshez, hanem a veszélyes anyaggal végzett tevékenység bejelentéséhez kapcsolódik. A bejelentés és annak tudomásulvétele a Ket. 86. §-a szerinti hatósági nyilvántartásnak minősül, melyet a Ket. 82. § (2) bekezdése szerint határozatnak kell tekinteni. Amennyiben tehát az alperes jogellenes magatartása a .....Bíróság ..... számú ítélete alapján állapítható meg, álláspontja szerint a felperesnek a jogszabálysértő bejegyzés ellen a tudomásra jutásától, vagyis az ítélet átvételétől kezdő határidővel jogorvoslattal kellett volna élnie. A felperes azonban jogszabálysértő hatósági nyilvántartásba vétel ellen jogorvoslattal nem élt, ezért a rendes jogorvoslati lehetőséget nem vette igénybe,

ezért a kártérítés Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti különös feltétele nem áll fenn.

A fellebbezésben az alperes jogelődje arra is hivatkozott, hogy nyilvánvaló és kirívó jogsértés az alperes részéről a jogszabály értelmezés során nem történt. A Kbtv. 29. §-ának értelmezése során a veszélyes anyaggal végzett tevékenység bejelentésével, ellenőrzésével kapcsolatban az Á. Kistérségi intézményei az ország egész területén hasonló gyakorlatot folytattak és folytatnak jelenleg is.

Vitatta az alperes jogelődje a kártérítés összegét is. Álláspontja szerint a kár bekövetkezését a felperesnek számlákkal vagy egyéb módon hitelesen kellett volna igazolnia.

Az alperes jogelődje szerint nem megalapozott a nem vagyoni kár megtérítésére vonatkozó ítéleti rendelkezése sem. A felperes e körben sem tudta a kár bekövetkezését, és a kár összegét bizonyítani. Álláspontja szerint a felperesnek a Ptk. 78. § (2) bekezdése szerinti jó hírnév sérelme sem következett be.

A felperes az ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállást a csatolt okiratok alapján a következőkkel egészíti ki.

Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala után a Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a ..... számú, 2011. május 31-én kelt végzésével a .....Bíróság ..... számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárás során a megyei bíróság az alperes jogelődjének határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően ismételten hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot részben új eljárás lefolytatására, és új határozat hozatalára kötelezte. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperes által használt magáncélra, kereskedelmi forgalomban kapható veszélyes anyagok nem tartóznak a Kbtv. hatálya alá, így nem alkalmazhatók a 44/2000.(XII.27.) EüM. rendelet és a 25/2000.(IX.30.) EüM-ESzCsM együttes rendelet rendelkezései. A felperesre sem a biztonsági adatlap hiánya, sem a munkavállalókra kidolgozott, és a hatóság hiánypótlási felhívására utólag bemutatott kockázatértékelés hiányossága nem képezhetik a bíróság kiszabásának alapját. A 2011. december 1-jén kelt jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a .....Bíróság .....számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította. Rámutatott arra, hogy az alperes jogelődje a felülvizsgálati kérelmében megalapozottan hivatkozott arra, hogy a felperes a veszélyes anyagokkal, illetve a veszélyes készítményekkel végzett tevékenységét az Á.....-hez bejelentette 2008. július 7-én. Ezzel a felperes egyúttal azt is elismerte, hogy a Kbtv. hatálya alá tartozó tevékenységet folytat. Az ezzel ellentétes jogerős ítéletbeli érvelés megalapozatlan. A biztonsági adatlap szükségessége kapcsán hangsúlyozta a

Kúria, hogy a biztonsági adatlap biztosítja a veszélyesként minősített anyagokra és készítményekre vonatkozó biztonsági információk eljuttatását a közvetlen felhasználók számára. Ezért az a mulasztás, hogy a helyszínen ellenőrzött veszélyes készítmények közül az U.elnevezésű készítmény biztonsági adatlapját nem tudták bemutatni, súlyos mulasztásnak minősült, helytállóan állapította meg azt az elsőfokú hatóság. Kiemelte a Kúria, hogy alapvetően téves volt a megyei bíróság azon állásfoglalása, miszerint a Kbtv. hatálya a felperesre nem terjed ki, és ebből következően a Kbtv. felhatalmazása alapján alkotott jogszabályi rendelkezések sem voltak a felperesen számon kérhetők. Mindezekre tekintettel a keresettel támadott közigazgatási határozatok megalapozottak és jogszerűek voltak, ezért a Kúria a felperes alaptalan keresetét a Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében elutasította a jogerős ítéletnek a Pp. 275. § (4) bekezdése szerint hatályon kívül helyezése mellett.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes azért tartozik kártérítési felelősséggel, mert a .....Bíróság, mint közigazgatási bíróság, ..... számú ítéletében azt állapította meg, hogy „az alperes tévedett, amikor a hatósági ellenőrzés során a veszélyesnek minősülő készítmény biztonsági adatlapját nem tudta bemutatni a felperes, és ezért őt - más jogsértések mellett - kémiai terhelési bírság megfizetésére kötelezte”. A Kúria azonban a .....számú ítéletében arra a következtetésre jutott, hogy a keresettel támadott közigazgatási határozatok megalapozottak és jogszerűek voltak. A másodfokú bíróság erre tekintettel tényként azt állapította meg, hogy az alperes jogelődje a jogszabályoknak megfelelően járt el, a nem jogszabálysértő eljárás kártérítési felelősséget nem alapoz meg, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - fellebbezett részében - részben megváltoztatta, és a keresetet elutasította. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság a felperest a le nem rótt illeték és a felperes jogi képviseletével összefüggésben felmerült munkadíj megfizetésére.

P é c s, 2013. május 29.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró